

Сто-іть у пó-лі те-ре-мóк. Біг-ла повз мýш-ка, по-бá-чи-ла те-ре-мóк, зу-пи-нý-ла-ся й пи-тá-є:

— Те-ре-мóч-ку-те-ре-мóч-ку! Хто в té-ре-мí жи-вé?

Ні-хтó не від-гý-ку-єть-ся. У-вій-шлá во-нá і стá-ла там жý-ти.

При-ска-кá-ла жáб-ка:

— Те-ре-мóч-ку-те-ре-мóч-ку! Хто в té-ре-мі жи-вé?

— Я, Мýш-ка-но-рúш-ка. А ти хто?

— А я Жáб-ка-скре-ко-тúш-ка.

— І-дý до mé-не жý-ти!

У-вій-шлá Жáб-ка, і стá-ли во-нý у-двох жý-ти.

При-бíг зáй-чик:

— Те-ре-мóч-ку-те-ре-мóч-ку! Хто в té-ре-мі жи-вé?

